

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/92/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415200495
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1415200495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: J. L., X.. XX.X.XXXX, L. L., R. X, zast. advokátom Mgr. Jánom Polákom, Miletičova 64, Bratislava, proti žalovanej: E. Y. L., X.. X.XX.XXXX, L. L., H. X, zast. advokátom JUDr. Pavol Torňoš, advokát, so sídlom Bratislava, Tomášikova 50/D, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na čas po rozvode manželstva, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 26. februára 2020 č. k. 11C/31/2015- 249, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
Žiadnej zo strán sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej na vyrovnanie jej podielu sumu 125 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.
2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že strany uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX. Okresný súd Bratislava IV ich manželstvo rozviedol rozsudkom zo 6.12.2011 č. k. 9C/380/2009-340, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.1.2012.
3. Zo zhodných tvrdení sporových strán súd prvej inštancie zistil, že za trvania manželstva nadobudli zo spoločných prostriedkov motorové vozidlá. Pokiaľ ide o vozidlo zn. C., U.: L. XXX N., žalobca uviedol, že toto vozidlo bolo zakúpené za 460.000 Sk, existovalo ku dňu zániku manželstva, ale po rozvode ho užívala a disponovala ním žalovaná. V žalobe navrhol zostatkovú cenu vozidla 6.000 eur. Žalovaná uviedla, že vozidlo predala počas trvania manželstva, preto nesúhlasila s jeho vysporiadaním v konaní o vyporiadanie BSM. Kúpnu cenu za odpredaj si nechala, nedala žalobcovi a minula na svoje potreby a potreby rodiny. Na predaj vozidla si nepýtala súhlas žalobcu, neinformovala ho, lebo ani on si nepýtal, keď predával druhé vozidlo a nepovedal jej, že ho predal. Navrhla zostatkovú cenu 5.000 eur. Z kúpnej zmluvy z 29.9.2010 uzavretej medzi žalovanou ako predávajúcou a P. L. ako kupujúcim súd prvej inštancie zistil, že touto kúpnu zmluvou žalovaná predmetné vozidlo predala za kúpnu cenu 5.000 eur v hotovosti. Súd prvej inštancie ďalej v súvislosti s týmto motorovým vozidlom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Z výsluchu žalovanej a kúpnej zmluvy bolo jednoznačne preukázané, že motorové vozidlo C. ku dňu zániku manželstva, t. j. 12.1.2012, v BSM neexistovalo, lebo bolo predtým v r. 2010 odpredané za cenu 5.000 eur. Uvedenú sumu prevzala žalovaná, ktorá ňou aj následne disponovala. Žalovaná uviedla, že sumu počas trvania manželstva spotrebovala, minula na potreby rodiny. Na uvedené však nepredložila žiaden konkrétny dôkaz, kedy, do čoho, koľko, na potreby rodiny minula. Suma 5.000 eur bola získaná z odpredaja spoločnej veci, nadobudnutej zo spoločných prostriedkov a jej použitie nie je podľa názoru súdu bežným úkonom, preto táto hodnota patrí do vyporiadania BSM. Žalobca s postupom žalovanej nesúhlasil, inak by sa v konaní nedomáhal

vyporiadania tejto veci resp. jej hodnoty. Návrh na rozvod bol podaný 23.10.2009, teda k odpredaju došlo v období vedenia konania o rozvod, kedy vzťahy neboli usporiadané a strany nekomunikovali. Z uvedeného dôvodu súd túto položku poňal do vyporiadania BSM.“

4. Pokiaľ ide o motorové vozidlo zn. Y. R., U.: L. XXX K. a 4 ks zimných pneumatík, žalobca uviedol, že toto vozidlo nadobudli za cca 400.000 Sk, predalo sa pred rozvodom za 5.000 eur. Túto sumu prevzala žalovaná, peniaze si ponechala, zostali založené doma. Nevie, či táto čiastka existovala ku dňu zániku manželstva, nedala mu z nej žiadnu čiastku. Niečo si zobral na nákup. Nevie, či niečo z nej zostalo, potom ho do domácnosti žalovaná nepustila. Vo vyjadrení v konaní o rozvod uviedol, že ku predaju pristúpili po vzájomnej dohode vzhľadom na častejšie poruchy vozidla. Finančnú hotovosť nechal žalovanej. Žalovaná uviedla, že žalobca vozidlo predal počas rozvodu bez jej vedomia a súhlasu. Zmluvu našla v kuchyni, tak ju prefotila a predložila v konaní. Ako naložil s peniazmi žalobca nevie, ale jej nič nedal. V konaní o rozvod uviedla, že finančné prostriedky si ponechal. Navrhla zostatkovú cenu 4.900 eur. Ďalej uviedla, že k vozidlu mali aj zimné pneumatiky zn. GoodYear DUNLOP - 205/55R16 - 4 kusy v nadobúdacej cene 291 eur. Tieto boli úplne nové, jazdené len jednu sezónu. Navrhla zostatkovú cenu za 150 eur za všetky kusy. Nevie, kde pneumatiky skončili, lebo nič nevedela ani o aute. Trvala na ich vyporiadaní. Na svoje tvrdenie predložila faktúru o kúpe pneumatík z 21.2.2008 na sumu 291 eur a platobný príkaz do zahraničia z 27.02.2008 o úhrade sumy. Žalobca uvedené skutočnosti nenamietol. Z kúpnej zmluvy z 26.12.2009 uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a V. E. ako kupujúcim súd prvej inštancie zistil, že touto zmluvou žalobca predmetné vozidlo predal kupujúcemu za kúpnu cenu 4.900 eur v hotovosti. V súvislosti s týmto motorovým vozidlom súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Z kúpnej zmluvy z 26.12.2009, aj výsluchu žalobcu, bolo jednoznačne preukázané, že dané motorové vozidlo bolo žalobcom odpredané pred zánikom manželstva za kúpnu cenu 4.900 eur. Žalobca uviedol, že peniaze nechal v domácnosti u žalovanej, žalovaná dané tvrdenie poprela. Žalobca na svoje tvrdenie, že peniaze zostali v domácnosti u žalovanej, že pri kúpe bola nejaká kamarátka - neuviedol jej meno, neoznačil/nepredložil žiadne dôkazy. Žalovaná jeho tvrdenia poprela už v rámci konania o rozvod. Podľa názoru je nelogické, keď odpredaj vozidla prebehol už v čase rozvodového konania, a vzťahy strán sporu neboli usporiadané, aby žalobca ponechával v tejto situácii v domácnosti žalovanej hotovosť nadobudnutú ním za odpredaj, o ktorom predaji ako tvrdí žalovaná ani nevedela. Z uvedeného dôvodu súd tvrdeniu žalobcu o ponechaní sumy 4.900 eur žalovanej neuveril. Žalobca netvrdil a ani nepreukázal žiadnym dôkazom, ako danú sumu získanú z odpredaja spoločnej veci, v nie bežnej výške, na aké bežné veci v manželstve použil a spotreboval na potreby rodiny. Súd ju preto poňal do celkového vyporiadania vo výške 4.900 eur. Súd do vyporiadania poňal aj hodnotu za zimné pneumatiky v počte 4 kusy k danému motorovému vozidlu vo výške 150 eur. Jednalo sa o veci, ktoré boli nadobudnuté počas trvania manželstva, a ktoré boli zakúpené ku danému motorovému vozidlu. Žalobca nesporeoval, že tieto pneumatiky patria do vyporiadania BSM, ani ich zostatkovú cenu, ani to, že žalovaná nemá o ich osude bližšie informácie, nedisponuje nimi. Strany netvrdili, že tieto ku dňu vyporiadania existujú. Súd preto zahrnul ich hodnotu 150 eur, do vyporiadania v prospech žalobcu.“

5. Ďalej sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal investíciami zo spoločného majetku na majetok žalovanej vo výške 30.000 eur, z čoho vnos žalobcu predstavoval sumu 12.000 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že išlo o investície zo spoločného majetku na majetok žalovanej a to do nehnuteľnosti - K. G., D., B.. J. B. Y. F. Ú.. G. X. Y., B. na Z. Č.. XXX, v celkovej výške cca 32.000 eur, z čoho 364.000 Sk - 12.082,59 eur obstaral žalobca pôžičkami od jeho rodičov a tento dlh im po rozvode vrátil. Boli použité na rekonštrukciu rodinného domu a výstavby samostatnej bytovej jednotky v r. 2000 - 2001 so súhlasom žalovanej. Požadoval vyporiadať sumu zhodnotenia rodinného domu vo výške rozdielu medzi cenou nehnuteľnosti žalovanej pred investíciami a cenou nehnuteľnosti po investíciách. V priebehu konania uviedol, že jednalo sa o prostriedky najmenej vo výške 30.000 eur, z toho 11.000 dostal ako dar od rodičov, čo potom modifikoval na sumu 30.000 eur, z toho 12.000 eur bol dar od rodičov. Žalovaná označila tieto tvrdenia žalobcu za nepravdivé. Namietla výšku sumy oboch vnosov, ktorá nebola preukázaná. Žalobca v rámci výpovede uviedol, že si uplatňuje polovicu, boli to aj peniaze od jeho rodičov na dostavbu cca 12.000 eur. Dali mu to od začatia stavby v r. 2001 po častiach, keď bolo treba niečo kúpiť. Čiastka bola použitá na nákup radiátorov, okien, materiálu, múrov. Peniaze dala jeho mama žalovanej sčasti do ruky a sčasti boli spolu tovar vybrať v obchode a mama to vyplatila. Mama mu tieto peniaze darovala. Súd prvej inštancie zistil, že vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na Z. pre F. Ú.. G. X. Y. Č.. XXX C. V. K. G. R.. Č.. XXXX J. na J.. Č.. XXX/X, XXX/X C. D., je žalovaná, pričom tieto nehnuteľnosti nadobudla darovacou zmluvou z 26.9.2003. Z dokumentácie pre stavebné povolenie - zmena stavby z 11/1999, 1/ rekonštrukcia rodinného domu, 2/ výstavba samostatnej bytovej jednotky, súd prvej inštancie zistil, že stavebníkmi boli J. Z. a žalobca so žalovanou. OÚ Bratislava IV kolaudačným rozhodnutím z 10.10.2001 povolil užívanie stavby prístavby a nadstavby rodinného

domu na bývanie spoluvlastníkom s tým, že vlastníčkou prestavby, prístavby a nadstavby rodinného domu je J. Z. a spoluvlastníkmi prístavby a nadstavby rodinného domu, ktorou sa získala samostatná bytová jednotka, sú žalobca a žalovaná. Rodičia žalobcu vypovedali, že finančné prostriedky poskytli iba žalobcovi, bol to dar pre žalobcu, peniaze získali predajom nehnuteľnosti zapísanej na Z. pre F. Ú. G. X.Á. Y. Č.. XXX. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Po zhodnotení dôkazov - výsluchu strán sporu, listín, súd dospel k záveru, že žalobcovi sa nepodarilo uniesť dôkazné bremeno na skutočnosti o investovaní spoločných prostriedkov bývalých manželov v sume 30.000 eur na prístavbu, prestavbu nehnuteľnosti - majetok žalovanej. Nedalo sa zistiť, ako dospel žalobca ku sume 30.000 eur. Žalobca neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia, podporené dôkazmi, ktoré by jeho nárok jednoznačne preukázali. Skutočnosť, že strany boli spolu s matkou žalovanej stavebníkmi, uvedenými na kolaudačnom rozhodnutí, sama osebe bez ďalšieho nepreukazuje, že túto sumu mali k dispozícii a že z tejto sumy bola prestavba aj financovaná. V konaní neboli v tejto súvislosti predložené napr., žiadne zmluvy, objednávky, faktúry, doklady o nákupe materiálu, o vykonaných prácach, o ich úhradách, o konkrétnom financovaní. Súd preto uvedenú sumu uplatnenú v rámci tzv. širšieho vyporiadania BSM do vyporiadania nepožal. Žalobca si súčasne uplatnil nárok na započítanie svojho výlučného vkladu/vnosu na majetok žalovanej v sume 12.000 eur. Výsluchom žalobcu, ani výsluchmi svedkov - jeho rodičov, ani v spojení s listinami - kolaudačné rozhodnutie a architektonická štúdia, nebolo jeho tvrdenie jednoznačne a hodnoverne preukázané. Jednak žalovaná nadobudla danú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva až v r. 2003, a realizácia prístavby bola vykonaná v r. 2000-2001, kedy výlučnou vlastníčkou bola ešte matka žalovanej. Žalobca založil svoje tvrdenie na skutočnosti, že jeho rodičia disponovali ním uvádzanou sumou finančných prostriedkov z titulu predaja nehnuteľností v r. 2001. Tento predaj bol uskutočnený v júni 2001, kedy sa dá predpokladať, že do stavby rodinného domu, prístavby, nadstavby už bolo podstatne investované, nakoľko v septembri 2001 bol podaný návrh na kolaudáciu. Svedkovia žalobcu - rodičia nevedeli bližšie z časového, ani vecného hľadiska uviesť, kedy, na čo, koľko, mali darovať finančné prostriedky žalobcovi tak, aby táto suma predstavovala v súčte sumu 12.000 eur.“

6. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal vnosmi zo spoločných prostriedkov na podnikanie žalobcu vo výške 8.000 eur. Žalovaná žiadala poňať do vyporiadania BSM v širšom zmysle jej vklad na účet firmy BARVIK na kúpu baru v Malackách, pričom išlo o sumu z BSM vo výške 2.800 eur vloženú dňa 21.10.2009 na účet firmy BARVIK v Tatra banke, výber dňa 5.10.2009 zo spoločného účtu vedený na meno žalovanej pre firmu BARVIK na kúpu baru v Malackách (záloha na kúpu - zmluva o budúcej kúpnej zmluve), vo výške 5.000 eur, vklad žalovanej na účet firmy BARVIK na kúpu tovaru do baru v Malackách vo výške 200 eur, ktorá suma bola dňa 3.11.2009 vložená na účet firmy BARVIK vedený v Tatra banke. Žalovaná uviedla, že žalobca chcel mať bar v Malackách, chýbali mu peniaze. Vybrala sumu 2.800 eur z detských vkladných knižiek (1.300 eur a 1.500 eur) a zvyšok išiel z jej bežného účtu, aby bola suma 5.000 eur. Táto suma 5.000 eur spolu sa použila ako záloha na kúpu baru. Suma 2.800 eur je tá, ktorú z toho uvádzala ako vnos na účet žalobcu. Potom bola vybraná suma 5.000 eur zo spoločného účtu - z jej účtu, ktoré boli použité ako záloha na kúpu baru - tento doklad má žalobca. Bar sa kúpil za 22.406 eur, je to v podnikateľskom účtovníctve žalobcu. Suma 200 eur bola ako vklad použitá na tovar - výrobnik ľadu. Žalobca potom bar predal. Podľa Výpisu zo živnostenského registra mal žalobca živnostenské oprávnenie pod obchodným menom BARVIK, IČO: 35268589 s miestom podnikania Bratislava, Mečíkova 9 s dňom vzniku oprávnenia od 1.10.2009 do 12.6.2010. Žalovaná mala živnostenské oprávnenie pod obchodným menom E. L., IČO: 37603604 s totožným miestom podnikania od 1.5.2001 do 2.2.2013. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Niet žiadneho dôvodu na to, aby podnik nemohol byť predmetom BSM, ale len za predpokladu, že išlo o podnik patriaci obidvom manželom. Pokiaľ bol podnikateľom len jeden z manželov a išlo o vec slúžiacu výkonu len jeho povolania, podnik patrí do oddeleného vlastníctva podnikajúceho manžela a nemohol sa stať predmetom BSM. Pokiaľ bola vkladná knižka vedená na meno maloletého dieťaťa a boli tam jemu vložené peňažné prostriedky ako dar, tak ide o vlastné peňažné prostriedky maloletého dieťaťa, ktoré nie sú súčasťou imania BSM. Je irelevantné, že tieto finančné prostriedky boli vložené na vkladnú knižku za trvania manželstva účastníkov, aj napr. z ich finančných prostriedkov. Po zhodnotení dokazovania súd dospel k záveru, že sumu 2.800 eur - vklad žalovanej na podnik, účet žalobcu, podľa tvrdenia žalovanej to bola čiastka z vlastných finančných prostriedkov mal. detí, (vkladné knižky), nemožno poňať do vyporiadania BSM. Nejednalo sa o spoločné finančné prostriedky patriace bývalým manželom. Suma 200 eur ako vklad žalovanej na podnik, účet žalobcu, ktorá suma mala byť použitá na nadobudnutie veci slúžiacej výlučne výkonu povolania žalobcu - výrobnik ľadu, nebola žalobcom výslovne popretá. Súd preto polovicu z uvedenej sumy požal ako vnos zo spoločných prostriedkov na podnikanie žalobcu - na nadobudnutie veci, ktorá slúži jeho podnikaniu. Samotná vec do vyporiadania BSM nepatrí, ale v rámci vyporiadania BSM je potrebné nahradiť to, čo bolo zo spoločných prostriedkov z BSM na ňu

vynaložené. Suma 5.000 eur ako výber žalovanej z účtu žalovanej, mala byť podľa jej tvrdenia záloha na kúpu baru. Žalobca uvedené tvrdenie namietal, že to je pôžička. Žalovaná síce sumu vybrala, ale nikde, ani v poznámke transakcie, nie je údaj, že je to záloha na bar a následne nie je jednoznačne preukázané, že táto suma bola v skutočnosti a kedy presne aj žalobcovi, alebo akej osobe poskytnutá ako čiastka na kúpou baru. Výber samo osebe nepreukazuje bez ďalšieho, že bola skutočne použitá tak, ako uvádza žalovaná. Žalovanej nič nebránilo uvedenú sumu previesť priamo na účet podnikateľský žalobcu tak, ako to urobila pri vkladoch 2.800 eur a 200 eur. Tým by bolo jednoznačné, na aký účel sa mala použiť. V tejto súvislosti nebola predložená k dôkazu žiadna zmluva, ktorou mal žalobca bar a kedy aj nadobudnúť a kedy bola a či vlastne bola, platená záloha a v akej výške, alebo kedy bola uhrádzaná celá suma a akou formou. V tomto smere boli vnútorne rozporné tvrdenia žalovanej vo vyjadrení, kde uvádzala pôvodne sumu 5.000 eur ako výber z vkladných knižiek detí žalobcom ako zálohu na bar, následne vo výsluchu ako strana uviedla, že boli vlastne dve zálohy na kúpu po 5.000 eur - jedna záloha z 2.800 eur + jej doplatok z účtu do sumy 5.000 eur a potom druhá záloha 5.000 eur z výberu z jej účtu. Súd jej tvrdeniam neuveril. Preto uvedený výber z účtu žalovanej 5.000 eur nemohol akceptovať ako následný vklad zo spoločných prostriedkov do podnikania žalobcu.“

7. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 143, § 149 ods. 1, 3, § 150 Obč. zák. na základe vykonaného dokazovania vykonal vyporiadanie BSM, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „V nadväznosti na vyššie uvedené, súd do vyporiadania BSM zahrnul cenu všetkých hodnôt v spoločnom majetku: sumu 5.000 eur za odpredaj vozidla C., sumu 4.900 eur za odpredaj vozidla Y. R. + 150 eur hodnotu za zimné pneumatiky ku vozidlu Y., ku dňu zániku manželstva, spolu: 10.050 eur. Každá zo strán by teda mala obdržať majetok v hodnote 5.025 eur. Žalovaná si ponechala čiastku 5.000 eur za odpredaj vozidla C., žalobca si ponechal čiastku 4.900 eur za vozidlo Y., k čomu súd mu pripočítal aj zostatkovú hodnotu 150 eur za zimné pneumatiky, teda spolu 5.050 eur, t.j. žalobca má o 50 eur viac ako žalovaná. V prospech žalovanej súd započítal aj polovicu vnosu na podnikanie žalobcu z vkladu 200 eur, t.j. 100 eur. Žalobca by preto na vyrovnanie podielu žalovanej mal vyplatiť celkom 125 eur. Túto čiastku musí žalovanej vyplatiť, aby ich podiely na spoločnom vypridanom majetku boli jednak rovnaké a aj vyrovnané.“

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že nevyhovelo jeho návrhu nariadiť znalecké dokazovanie, ktorým by sa zistilo konkrétne zhodnotenie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, na ktoré prispel finančnými prostriedkami, ktoré mu darovali rodičia. Poukázal na to, že jeho rodičia potvrdili, že mu darovali sumu 12.000 eur a jeho matka uviedla aj konkrétne položky, na kúpu ktorých boli tieto peniaze použité.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie aj žalovaná a napadla ním výrok o nároku na náhradu trov konania. navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že jej prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Namietla, že súd prvej inštancie nevyložil správne ust. § 255 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie podľa žalovanej žalobe žalobcu nevyhovelo ani čiastočne. Preto žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozhodnutia súdov SR.

11. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

12. V konaní bolo preukázané, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá bola za trvania manželstva strán zrekonštruovaná a bola k nej pristavaná prístavba v podobe samostatnej bytovej jednotky. Ako to správne skonštatoval súd prvej inštancie v ods. 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku, za situácie, keď predmetná nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovanej v čase jej rekonštrukcie a prístavby už existovala ako vec v právnom slova zmysle, prístavba sa stala súčasťou tejto nehnuteľnosti bez ohľadu na povahu prostriedkov, ktoré boli na prístavbu použité. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka však nevyplýva, že by sa pri vyporiadaní malo prihliadnuť k tomu, čo jeden z manželov vynaložil zo svojho oddeleného vlastníctva na oddelený majetok druhého manžela. Z tohto dôvodu nebolo možné pri vyporiadaní prihliadnuť k tomu, že žalobca mal podľa svojho tvrdenia použiť sumu 12.000 eur, ktorú mu mali darovať jeho rodičia a ktorá teda nepatrila do BSM, na rekonštrukciu, resp. prístavby rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Tu ide totiž o investíciu z oddeleného majetku žalobcu do oddeleného majetku žalovanej a túto investíciu nemožno vyporiadať v rámci vyporiadania BSM. Vzhľadom na tieto závery nemôže obstať odvolacia argumentácia žalobcu, že súd prvej inštancie mal prihliadnuť na to, že sumu 12.000 eur, ktorú mu darovali rodičia, použil na zhodnotenie domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Odvolanie žalobcu preto nie je dôvodné.

13. Dôvodné nie je ani odvolanie žalovanej čo do výroku o nároku na náhradu trov konania. Z napadnutého rozsudku je celkom zrejmé, že ani jedna zo strán nemala v konaní plný úspech, keď žalobca nebol úspešný pokiaľ ide o investície z BSM, resp. z jemu darovaných finančných prostriedkov do domu vo vlastníctve žalovanej a tá zase nebola úspešná pokiaľ ide o ňou tvrdené použitie sumy 8.000 eur zo spoločných prostriedkov do podnikania žalobcu, resp. do jeho firmy. Je teda zrejmé, že súd prvej inštancie nepochybil, keď o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

14. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je z hľadiska odvolacích dôvodov žalobcu a žalovanej vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a keďže každá zo strán mala v odvolacom konaní čiastočný úspech a neúspech, žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).